

## ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.  
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,  
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,  
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București,  
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

## Săcuii apărătorii Ardealului.

Este comedie curată, când dintre compatrioții nostri maghiari se pun și fac planuri, după care ar fi a se face ceva lucru mare. Pentru-că ei nici-odată nu examinează toate împrejurările. Ei mai cu seamă ignorează factori considerabili, îndată-ce nu aparțin la *eul* lor mult și prea mult prețuit.

Am văzut în numărul nostru penultim o comedie de felul acesta. Un anumit Beksics, membru în delegațiunea ungurească, își bate capul cu penul de a găsi și a asigura cheia la Peninsula-Balcanelor. O găsește în Ardeal, dar' vrea să o asigure cu Săcui, pentru-că, după domnul delegat, Săcuii sunt „elementul cel mai de încredere și „țeara“ lor punctul cel mai solid“.

Dacă ar fi să judecăm pe delegatul Beksics numai după produsele sale politice-literare cu care inundează neconținut presa maghiară, s'ar potrivea ca nici notiță să nu luăm de enunțatiunile dînsului. Însă dînsul este un om cu trecere înaintea conaționalilor sei. El este mai departe un razim al partidului așa zis liberal, al guvernului unguresc. Și așa, ori-cât de comice și nostime sunt enunțatiunile lui câte-odată, ele nu pot fi ignorate și nu pot fi considerate numai de ale lui, ci de ale unui partid, une-ori de ale unei naționalități, care se crede că ea unica este chemată de a sta în fruntea unei lumi întregi sau cel puțin în fruntea monarhiei austro-ungare.

Delegatul Beksics și conaționali sei, care nu-i contrazice, putem presupune, că în toată serioșitatea sunt de credință, ba chiar și de convingerea, că numai Săcuii sunt elementul, cu care monarhia poate apăra Ardealul, cu care poate descuia prin Ardeal porțile Peninsula-Balcanelor.

Ardealul, adevărat că este o întăritură puternică naturală. Despre aceasta îndoeală nu poate să încapă. Până aci și Beksics și compatrioții maghiari nu pot fi contrazisi. Și noi și ori-și-cine cunoaște Ardealul, trebuie să zică că așa este.

Însă ca Săcuii să fie elementul unic, care să apere Ardealul și să descue și încue porțile Peninsula-Balcanelor, după trebuințele monarhiei austro-ungare, este o afirmațiune foarte riscată.

Dar' Săcuii sunt așezați de-alungul Carpaților-Răsăriteni, întrucât Carpații încunjură Ardealul. Însă nici Beksics, nici alți conaționali de ai dînsului, se vede, nu și-au pus întrebarea, dacă este de ajuns că Săcuii sunt postați acolo, unde sunt postați, pentru-ca să și fie în stare de a presta ceea-ce dela dînsii se așteaptă să presteze.

O întăritură nu se apără numai din interiorul ei. Aceasta este îndoele ultima și în cele mai multe cazuri desperată apărare.

Întăritura atunci e de bună speranță, când are glaciuri. Mai de nădejde când glaciurile încă au linii de apărare, ca întăritura să poată fi apărută de pe glaciurile, de care este încunjurată.

Întăritura Ardealului are însușirile acestea. Jur împrejur Ardealul este încunjurat de glaciuri. Ear' glaciurile își au și ele liniile lor de apărare în fluviile Tisa, Dunăre, Nistru și în Marea-Neagră.

Vorba este acum, în ale cui mâini este întăritura, în ale cui glaciurile de care e încunjurată întăritura? Sunt toate numai în mâinile elementului de încredere al lui Beksics și al compatrioților maghiari, în mâinile Săcuiilor, ca să dispună după plac și după trebuință de ele?

Bieții Săcui, o mână de oameni, de vre-o trei până în patru sute de mii, expuși pe linia Carpaților-răsăriteni ai Ardealului să apere Ardealul, să încue și să descue porțile Peninsula-Balcanelor!

Și apoi în ce situațiune! În linia Carpaților-răsăriteni de a cărei glaciuri nu dispun, Pentru-că sunt în mâinile altora.

În fața și în coastele sutelor de mii de Săcui pe glaciuri, în stat străin sunt cinci milioane de Români nu cu mâinile goale și nu ca în satul lui Cremene, cum era odinioară.

Ear' în lăuntru în țeară?

În lăuntru în țeară, în interiorul întăriturii, bițele trei-patru sute de mii de Săcui au în spate un milion două sute de mii de Români, care mai au o rezervă de alte două milioane afară de întăritură; în părțile ungurene și bănețene, în glaciul Tisei, care pe Săcuii îi taie cu totul de cătră grosul Maghiarilor.

Bieții Săcui, cum se ia numele lor îndesert, pentru-ca grandomanii să pa-

radeze cu o glorie pe cât de închipuită, pe atât de expusă ridicolului.

Dar', Săcuii es în masse mari în tot anul spre Sud-Ost în glaciuri. Însă nu ca să le apere, nici ca să încue și descue porțile Peninsula-Balcanelor. Ei es ca să-și stîmperie foamea și se agonisească cu ce se poată plăti sarcinile impuse din partea aceloră, care cugăta că fac vre-un bine Săcuiilor dacă-i gădile cu niște frase frumoase și pompoase, făcându-i păzitori *onorari* ai porților Peninsula-Balcanelor și avangardă maghiară, poate ca să nu se simtă neplăcut în postul cel expus de nesocotința oamenilor politici ai Maghiarilor.

Beksics și consoții vreau ca tot prin bieții Săcui să se apere, nu numai interesele maghiare, ci ale monarhiei întregi. De aceea cu totală ignorare a milioanele de Români, care sunt în întăritura Ardealului și în glaciurile din jurul întăriturii, în și afară de monarhia austro-ungară, compatrioții maghiari vreau ca pentru Săcui, în Săcuime, statul unguresc să ridice institute militare.

Va să zică interesele monarhiei austro-ungare să se apere în Ardeal de o mână de Săcui cu ignorarea Românilor din Ardeal și din jurul Ardealului.

Ignorarea aceasta nu este ea curată provocare? Nu este, deși indirect, acusa cea mai nerușinată la adresa Românilor?

Oamenii compatrioților maghiari se țin că sunt mari politici. Însă din toți pașii lor, din toate discursurile lor se vede că preocupățiunea îi face orbi și surzi. Preocupățiunea lor îi lipsește de serioșitate, care se cade să o aibă ori-și-care bărbat politic. Și de aceea nu știu tracta afacerile patriei așa după-cum s'ar cuveni să le tracteze. Ei toate le tractează așa zicînd cu ochii închiși, căutînd numai la interesele lor particulare și nu la interesele generale ale patriei.

Dar' se poate altfel? Unde vanitatea face concurență ignoranței și ignoranța vanității nu pot prospera decât idei scrințite, idei de care și Săcuii, care vor fi liberi de vanitatea govinitică maghiară, vor trebui să se înfioare. Și ei vor trebui să-și aducă aminte de Cserey, care zicea că toate nemirociile Ardealului din Ungaria își au originea.

a lui Napoleon, și după această impresiune se pună în gândirea naivă a regelui Vestfaliei și scrisoarea se o răspundească cu aceeași monedă. După-ce se mai socoti ca un sfert de cias, prinse peana în mână și o lăsa să mai picure și venin. În mai puțin de zece minute, răspunsul era gata. Pigault nu se putu stăpîni să nu zimbească, petrecînd cu ochii încă odată produsul seu minunat. Gîndul, că modestul secretar al regelui Vestfaliei a ajuns să scrie astfel de lucruri chiar înfricoșatului cuceritor al lumii, lui Napoleon Bonaparte, îl dispuse spre umor. Dar' această dispoziție era amestecată și cu o bună dosă de îngrijire. El însuși a rostit regelui cuvintele: Napoleon nu lasă să se glumească cu el. Vai, nefericitului bibliotecar, dacă va ești la lumină, că el e autorul autentic al acestei scrisori ne mai auzite! Această descoperire ar costa pe bietul autor la toată întemplarea o pierdere a libertății pe o vreme mai lungă sau mai scurtă, dar' numai să judeci! cum i-ar veni norocosului sufler ce-și petrece zilele în dulci jubilo acum demult în acest palat pompos, odată al lui Wilhelm, ear' astăzi numit vîrf al lui Napoleon, să judeci numai cum i-ar veni să se trezească deodată în fundul temniței!

Pigault Lebrun se înfrîntă formal la aceste gînduri. Își adună manuscrisul cu grije și îl ascunde în notițul ce-l purta cu sine, apoi scoborî scara și eșî în parcul de lîngă castel, ca să respire aer proaspăt.

A rătăcit mai mult de un cias printre elegantele cărări cu tapete de flori ca brodate. Mirosul cel parfumat l'a făcut să-și uite că vremea trece. Deodată îi veni în minte că și-a uitat să-și iee la sine scrisoarea

## Darea în judecată

## MEMORANDULUI.

Cetim în „Românul“ dela 20 Iunie:

S'a pretins în săptămîna trecută de ziarere guvernamentale, că studenții universitari voies să facă politică dacă se interesează de poziția Românilor de peste munți. În această credință nici dl rector al universității n'a voit să le acorde o sală de întrunire în palatul universitar. Fiind această idee greșită, unul dintre membrii comisiei însărcinate cu luarea dispozițiilor pentru organizarea unei mișcări naționale a mers ieri la dl Titu Maiorescu, căruia i-a arătat că tendințele studenților nu sînt cătuși de puțin de a face politică nici de a organiza manifestațiuni de stradă, ci ei consideră ca o misiune a lor de a lua măsurile necesare pentru deșteptarea sentimentului național, fără a adresa injurii nici unui stat sau popor vecin. Dl rector găsind tendințele studenților „compatibile cu misiunea de studenți universitari“ le acordă cu multă plăcere o sală pentru întrunire. Astfel studenții sînt convocați pentru astă-seară la o întrunire ce se va ține în palatul universității.

Eată și invitarea studenților publicată în toate foile din București:

Toți domniile studenți universitari sînt rugați a se întruni astă-seară, Luni, 7 Iunie, la 8 oare, în palatul universității. Comisiunea însărcinată cu luarea dispozițiilor pentru o mișcare națională are a face comunicațiuni urgente, precum și a arăta hotărîrile luate. Dl rector al universității, pus în cunoștință de aceste hotărîri și găsind că ele nu au tendințe de a face politică, a acordat o sală a universității pentru întrunire.

## Presa din România despre noi.

Ziarul conservator „Vestea“ în nr.1 seu dela 20 Iunie serie un prim articol intitulat: „Civilizații Maghiari“, din care dăm următoarele:

„Cine a citit descrierea ce o face în „Tribuna“ dl Constantin Lucaciu, de modul cum fratele seu, mult energicul Român, Dr. Vasile Lucaciu, e tratat în închisoarea ordinară dela Sătmăr, s'a putut convinge din nou de sălbăticia ce o desfașură făloșii și atât de civilizații (!) nostri vecini, împotriva Românilor de peste munți. După-ce valorosul lup-

tător e osîndit printr-una din cele mai strigătoare sentințe, după-ce e aruncat apoi în închisoare ordinară, atîta n'ajunge, atîta nu satisface setea de răzbunare, aceasta nu mulțumește ura maghiară.

„Și ca o dovadă e regimul mai mult decât sălbatic — sau mai bine nu-l mai calificăm — la care e supus Vasile Lucaciu.

După-ce arată cum dl Lucaciu e tratat în temniță și cum guvernul unguresc a dat în judecată pe comitetul național și a pornit cercetare contra studenților autori ai *Replicei*, numitul organ serie:

„Simțindu-se slabi, vîzînd că străinătatea apără pe față justă cestiune românească, Maghiarii nu știu la ce soi de aspirare să mai alerge.

„Vor plăti-o scump însă această punere la încercare a răbdării asupritorilor. Aceștia vor duce lupta înainte, oțelindu-se tot mai mult în această luptă a lor cu cîț vor ave de luptat împotriva asupririlor și sălbăticiilor tot mai întinse, dar' va veni și cîștig isbînzii, și soarta asupritorilor nu va fi atunci din cele de înviat.

„Meargă înainte Maghiarii, pe această cale, potolască-și setea lor de răzbunare, și nu vor lucra decât din ce mai mult decât ei înșiși la dărîmarea lor.

„Românul“ dela 20 Iunie serie:

„Mai mulți deputați și senatori care se află în capitală, s'au decis de a merge la Sibiu cu ocazia conferinței naționale ce se va ține în zilele de 27, 28 și 29 Iunie“.

## Spicuiți din foile maghiare.

Foile „patriotice“ continuă a se amărî pentru lecția ce le-a dat-o prințul Lobkovitz.

„Budapesti Hirlop“ în articolul seu de fond dela 20 Iunie serie că așa batjocură numai de atunci se întîmplă, „de când s'a găsit un temerar în delegațiuni, care a afirmat, că principiul fundamental al legii existente este o *frasă*, ear' despre *legitimitatea armatei maghiare* că „om serios nu poate vorbi despre ea serios“...

Acest temerar este contele Keglevich, pe care „Ellenzék“ îl batjocorește într-un prim-articol, numindu-l „cognac-gróf“.

„Erdélyi Hiradó“ ține să figureze și el în acest concert de atac în contra prințului Lobkovitz. În primul articol dela 20 c. se miră cum de prințul nu s'a împrietinit încă

## FOIȚA „TRIBUNEI“.

## Un frate mic al unui om mare.

Istorie umoristică

De

Ernst Echeinstein.

(Urmare.)

La fratele din urmă regele a sărit sus de pe fotoliu. Fața îi era roșie de mânie și abia respira.

— Pigault! strigă el. Tu știi că eu nu prea mă pricep la stilistică și la învățături de acestea... Dar' tu, tu ești un geniu... tu cunoști toate nodurile oratoriei și ale stilisticii... tu, cum s'ar zice, te știi amuța cu toți cîinii...

— Mă măguliți foarte mult, Maiestate, replică bibliotecarul cu un fel de închinare, pe când cu mâinile împătură earși scrisoarea lui Napoleon.

— Pigault! continuă regele aprins, tu ai să-mi faci un răspuns spîlat la această miserabilă scrisoare. Dragă Pigault, tu ești bărbatul pentru aceasta!

— Dar' gîndește-te, Sire, ce faci!

— Nici o seacă; eu îți dau cuvîntul meu regesc, că pe tine nu te voiu trada. Fă-mi o epistolă numai pe care împăratul să n'o pună după oglindă. Eu o voiu copia și originalul îți-l dau ear' înapoi. Nici pui de muritor nu va bănuî, că tu ai compus-o!

— Dacă Maiestatea voastră îmi făgăduiți într-adevăr...

— Pe cuvîntul meu! Pigault, primește cuvîntul meu regesc. Eată îți repețesc, că nime în lume nu va afla nimic despre aceasta.

— Bine, Sire. Dar' îmi permit să vă mai amintesc odată, că acest lucru ar pute să aibă urmări foarte urite!

— N'ai frică! Eu sînt suveran și nu vreau să știu despre plăcerea unui domnitor străin. Eu vreau să fiu independent. O mai bună ocazie pentru aceasta nu mi-se va mai da. Așadar' la lucru!

— Pe dimineață, sire, dacă vă convine! Pentru o treabă așa însemnată ai lipsă de vreme.

— Cum vrei. Dar' nu uita, că cu cât va fi mai degrabă, cu atât mai bine. Un răspuns prompt îți face dublă impresiune.

— Dimineață la 11 oare veți fi în posesia conceptului!

— Minunat. Dar' să ne scoatem odată din cap acești grieri uricioși! Ean spune-mi, ce ai arătat pentru de seară?

— O strălucitoare sîrbare în parc. ... Lam-pions, feu d'artifice, ballet...

— A, bravo! O plăcere blîndă. Vom gusta din amuzare.

— În ce vreme veți veni, Maiestate?

— Cătră zece ciasuri. Înainte vei lăsa să mi-se facă o baie.

— Poulet?

— Nu, Burgundia. La revedere.

\* \* \*

În dimineața zilei următoare, pe când domnitorul Vestfaliei dormia încă adînc în biurol seu, desfrîc scrisoarea împăratului, o puse la stînga și începă a o studia, frase de frase, cuvînt de cuvînt, silabă de silabă.

El voia să-și însușească impresiunea ce era menită să o facă scrisoarea admonietoare

Un lacheu regesc intră și anunță domnului bibliotecar, că Maiestatea Sa îl invită la o convorbire.

— Luminatul nostru rege se află încă în pat, adause lacheul.

Pigault Lebrun se grăbi la mandatul regelui seu. Acesta era în cea mai bună laună.

— Ocupă loc pe scaunul de aici, și îți arăt un fotel ce era tras chiar lîngă pat. — Spune-mi acum împlinitu-mi-ai rugarea? Jérôme vorbă cu voce plîină.

— Cum se nu, răspunse Pigault înce-tinel. — Dar', Maiestate, vă rog, că dacă îmi voiți binele, să nu vorbiți tare. ... Maiestatea Ta ca cap încoronat nu poți ave mare teamă, pe când eu...

— Foarte bine, îl întrerupse Jérôme înmuindu-și glasul. — Dacă aceasta te neliniștește nu ne costă chiar nimic, dacă ne vom modera basurile; dar' altfel eu te asigur, dragă Pigault, că temerile tale de astă-dată sînt fără temei. Se zice că păreții au urechi. Dar' în dormitorul meu nu se poate adevăra acest proverb. Ambii gardiști vînători din antișambre sînt credincioși ca aurul, ear' salele din dreapta și stînga sînt nelocuite...

— Sire, iertați-mă, dar' nici-odată nu poți ști că prin care gaură de cheie te ocheste dracul.

— Tu ești astăzi un adevărat filosof, chiar împotriva năravului tîu. Dar' în sfîrșit să ne apucăm de lucru. E la tine manuscrisul?

— Da, Sire!

— E legibil scris? Tu știi că partea mea cea mai slabă sînt manuscrisele nelegibile.

— Eu sper, că Maiestatea Voastră veți fi mulțumit.

cu maghiarismul: doar' dela Cluj a plecat la Budapesta; nu l-a îmblânzit cultura maghiară, din metropola kultur-egylet-ului?

Se vede că nu.

De altfel foile de azi publică răspunsul ce colonelul Nyiri a dat în delegațiunile la interpellarea lui Széll Kálmán privitoare la această chestie.

Numitul colonel a răspuns în numele ministrului comun de război că s'au cerut dela comandantul din Budapesta raport. N'a sosit însă. A asigurat însă, că la tot cazul se vor primi la comănduiri acte scrise ungurește.

Ungurii fac din acest răspuns capital mare: zic că ar fi o desavuare a lui Lobkovitz, despre care le place crede că va demisiona.

"Patrioții" uită, că despre altceva era vorba: Ungurii cereau ca înșeși biuroul comandantului să scrie, să deie răspunsuri ungurești autorităților ungare.

Aceasta n'a promis-o ministrul comun de război.

Dând seamă despre adunarea de protestare a Românilor din cercul electoral al Boroșineului, comitatul Aradului, "Pesti Napló" scrie că "Valahii printr-o telegramă au dus cestia proiectelor religioase înaintea Tronului".

Ce mai zăpăceală! Parcă ar fi prima telegramă. Dar s'au trimis peste treizeci!

Organul sovinit "Magyar Hirlap" se plânge, că pictorul Munkácsy s'a semnat frunzește pe tabloul ser istoric făcut pentru prilejul milleniului și plătit de guvernul maghiar. Roagă cu multă duioșie, ca aducând tabloul în patrie, să-l semneze cu slove dulci ungurești.

### Zarvă în tabăra kossuthistă.

Se știe că contele Károlyi Gábor și cu Eötvös Károly au plecat la Torino, la "sfântul bătrân". Într-o scrisoare a sa, adresată către președintele clubului kossuthist din Nagy-Körös, Eötvös scrie că a fost invitat la Torino de însuși "dl guvernator".

Până-ce el umblă pe acolo, fostul seu prieten și tovarăș de principii, Lukács Gyula, publică în "Nagy-Váradi" dela 19 c. un articol, în care îl învinovățește pe Eötvös că este un șarlatan, că a tradat partidul, că s'a vândut guvernului, pentru-ca în schimb să câștige dela guvern câteva funcțiuni pentru deputații kossuthiști mai săraci, că a mințit o mulțime de lucruri despre Apponyi, și așa mai departe.

În același timp s'a ținut la Szolnok o mare adunare, în care Iusth Gyula, președintele nou ales al kossuthiștilor, s'a rostit asupra situației. Regretă disidența și zice că ei — partidul de baștină — așteaptă cu brațele deschise pe disidenți să se reîntoarcă în partid.

De notat, că s'a transmis dela adunarea din Szolnok o telegramă lui Kossuth, în care după-ce depun omagiile, ca de regulă, îl roagă să intervină pentru aplanarea certei.

Tot la 18 c. s'a ținut o adunare kossuthistă în Mező-Tur, unde s'a votat încrederea lui Eötvös, s'a exprimat însă dorința ca cele două fracțiuni să se împace. Același lucru l'a votat și cei din adunarea dela Csenger.

Altfel pere țeara.

Așa cred kossuthiștii.

### "Reuniunea femeilor române din Arad și provincie".

#### Protocol

*Luat în Arad, în 12 Iunie 1893 st. n. d. a. la 5 oare în ședința comitetului reuniunii femeilor române din Arad și provincie în urma convocării emaneate de bureau, alăturată act sub A. B.*

Prezenți: Doamnele Rhea Silvia Riza Ceantea, v. președintă; Barbara Antonescu, casieră; Iulia Dogariu, Silvia Plop, Lucreția Tămașdan, membre în comitet. Domniile Ioan Beleg, Teodor Ceantea, Demetriu Antonescu, consilieri; Dr. George Plopu, secretar; Dr. Petru Pipoșu, directorul de studii.

I. D-na vice-președintă deschide ședința. La ordinea zilei este raportul dlui director Petru Pipoșu cu privire la fixarea termenului și a programului examenelor.

Comitetul primind propunerea din raportul dlui director, fixează termenul și programul examenelor la școala de fete în următoarele:

1. Luni în 26 Iunie st. n. înainte de amiază dela 9—12 oare despărțământul III. clasa VI. și VII. din toate studiile.

2. Luni în 26 Iunie d. a. dela 3—6 oare despărțământul I. clasa III. și IV. din toate studiile.

3. Marți în 27 Iunie înainte de amiază dela 9—12 oare despărțământul II. clasa V. din toate studiile.

4. Marți în 27 Iunie d. a. dela 3—6 oare examenul din muzică instrumentală.

5. a) Mercuri în 28 Iunie a. m. dela 8—11 oare continuarea examenului din muzică instrumentală și examenul din muzică vocală; b) Mercuri în 28 Iunie înainte de nmeazi la 11 oare împărțirea testimonioanelor.

Decide mai departe comitetul ca d-na președintă și comitetul să asiste la examene, și încât d-na președintă ar fi împedecată, să se substituie prin o d-nă din comitet. În fine la timpul seu să se raporteze.

Ca date statistice să alătură la acest protocol sub 2 AB. conspectul elevelor interne și externe, care au a face examen.

În fine doamna conducătoare a internatului se receracă ca să ne subștearnă cu toată urgența un conspect despre toate acele eleve, care solvesc didactru.

II. Cu privire la termenul adunării generale comitetul decide:

— Terminul adunării generale a reuniunii se fixează pe Duminecă, în 25 Iunie st. n. înainte de amiază după sfânta liturgie și chemarea Duhului sfânt, în sala seminarului.

Membrii reuniunii conform §. 16 din statute sunt a se invita ad personam, ce de nu s'ar pute face, termenul se va publica în foi, provocându-se totodată și colectantă, să

binevoască a retrimite listele de înscriere cu toată urgența.

III. Referitor la hârtia ven. consistor de sub nr. 1944/1893, alăturată sub 3 AB., în privința ajutorului votat de ven. sinod diecesan, și a datoriei reuniunii de 6500 fl. comitetul decide:

— Să concorde și autorizează bureaul ca să facă comput final cu ven. consistor despre toate sumele votate de ven. sinod și neridicate încă, ear' după compensare, despre rest se extrade obligațiuni, să o întăleze și prezenteze.

IV. Doamna casieră prezentează mandatul de solvire dela oficiul de contribuțiune din Arad nr. 6/1892 în sumă de 42 fl.; cere a se face dispozițiunile de lipsă, fiindcă pe baza acelei solviri nu se poate face, căci sună pentru comunitatea bisericească.

— Comitetul decide: Se extrada bureaul pentru a scruta cu deamănuntul cauza, și despre pașul întreprins a raporta ședinței proxime.

Toate în legătură cu aceasta se asemnă la cassa pentru exolvire 4 fl. 20 cr. ca taxă de ocultă efectuată din partea senatului cetății Arad cu ocaziunea efectuării edificării. Nr. senatului 9488/1892, ear' a mandatului resp. provocării de solvire 747.

V. Doamna v. președintă pe lângă prezentarea rațiunilor doamnei conducătoare, raportează că investigațiunea ordonată nu s'a putut ține.

— Comitetul decide a se ține această afacere în suspens.

VI. Doamna casieră prezentează conspectul de sub nr. 4 despre sumele încasate dela eleve și restanțele.

— Comitetul extrada acest conspect doamnei conducătoare Maria Cosma pentru a-l întregi cu sumele restante pe Ianuarie și Februarie a. c. și apoi numai decât să avizeze pe calea postală pe toți părinții, că dacă nu vor solvi taxele restante, fetele nu vor fi emise la examen; — ear' conspectul întregit să ni-l restituie.

Fiind timpul înaintat, ședința se închide la 7 1/2 oare, ear' protocolul se autentice.

D. c. m. s.

Rhea Silvia Ceantea. Dr. George Plopu, vicepreședintă. se totar.

### CORRESPONDENȚA

#### "TRIBUNA"

Din cercul B.-Huedin, 1 Iunie 1893.

Despre noi cei de sub Vlădeasa, scriindu-se rar în prețitul jurnal "Tribuna", ar pute cineva se creadă, că ne merge tare bine, pentru-că nu se aude din acest loc glas de durere, și apoi earăși suntem în comitatul Cojocnei, pe care cei dela putere le place să-l numească "model" în ale administrațiunii, s'ar înșela însă, pentru-că cu nimica nu stăm mai bine ca în alte părți, din contra poate mai rău, pentru-că șovinismul unguresc e la culme și înfrățirea jidano-maghiară își face de cap, opunându-se tuturor cestiunilor noastre românești cu o nerușinare ne mai pomenită.

Dovadă opirea adunărilor de protestare atât a celei contra asilelor cât și aceea contra preiectelor de legi bisericești ale

guvernului, care s'a putut ține numai după ce s'a exoperat concesione dela vice-comite, pe cea din urmă și după aceasta vrea să nu ne lase să o celebrăm, nici sub cerul liber, solgăbirul cercului Huedin.

Preoții români care ar ave voință și energie de a apăra interesele comunelor în care locnesc sunt excluși din sinul reprezentanților comunale în mod măiestrit și primiți Jidovi, care știu să facă totdeauna pe plac domnilor, poate și pentru aceea ca să nu fie cine să vadă cum merg de bine trebile comunelor pe câte un loc.

O vină mare purtăm și noi inteligența din acest ținut, pentru-că solidaritatea între noi nu-i dezvoltată deplin, pentru aceea nu-i putem impune dușmanului, cauza mai ales e: că mulți se tem că de vor pași pe față cu propagarea pretensiunilor juste ale Românilor se vor strica cu domni, și la acel lucru nu e consult să se expună omul. Adunarea de protestare ținută în Huedin contra proiectelor bisericești ale guvernului a fost cercetată de un număr frumos impunător de alegători, mulținită conștiinței trezită a Românilui, au lipsit însă cei-ce ar fi trebuit să fie prezenți în primul loc, preoții ci gr.-or. fie, afară de de doi și gr.-cat. mai puțini, din cercurile electorale B.-Huedin și Almaș. Nu este destul dlor preoți, să se știe numai că sânteiți născuți Români, ci și să arătați în tot locul că sânteiți aceia ce ați născut fără de rezervă, fiindcă descendenți suntem ai celui mai falnic popor din câte au existat vre-odată în lume și nu cerem noi dela nime altceva, decât ce ni-se cuvine, și apoi numai luptând cu energie și perseverență ne pntem câștiga drepturile ce ne compet. Am speranță că în viitor vom fi mai solidari.

Voiu trece ear' la cel străin și vă voiu arăta cum își fac treburile Ungurii și Jidanii în acest ținut. Exemplul am-alegerea de notat al cercului Mănăstural-unguresc. Pentru postul acela au concurat un Român, doi Unguri și un Ovreu, care a și funcționat ca substitut mai o jumătate de an înainte de alegere. La alegerea pretorului candidează pe "baza legii" dintre concurenți pe Ovreu și pe Unguri, ear' pe al patrulea din motiv că e... Român, nu. Recomandându-l pe primul candidat ca pe cel mai calificat, ear' reprezentanța comunala, care e compusă în majoritate din Unguri îl aclamează pe Ovreu, în loc de a vota pentru unul din ceilalți doi, care ambii erau Unguri. Un rol important a jucat la această alegere arăndașul din sat, tatăl jupânului notar, care a știut a-l face plăcut pe fiul seu la alegătorii maghiari prin influența ce o știu exercita cărcimarii.

S'au procopsit însă, pentru-că eată la doi ani după alegere, cei care l-au aclamat s'au văzut necesități a ridica piră în contra lui pentru mai multe abuzuri în oficiu, în urma căreia a fost suspendat până la finea investigațiunii. Pira e basată pe astfel de lucruri sevrșite, pentru care un ofician român îndată ar fi amovat pentru veci, față cu el însă știu că vor fi cu considerațiune domnii, pentru că unui "jó hazafi" multe îi sânt iertate.

Vom vedea la finea investigațiunii că oficianții mai înalți ai administrațiunii știu să fie unde cere dreptatea, sau îi vor rupe grumazii.

Un Român.

— Foarte bine. Asta în sfârșit nu înseamnă nimic! Așadar vom scrie: "al dumitale vecinic credincios frate".

Regele luă manuscrisul în pat și începu a-l studia cu mult zel. După aceea făcu cunoscut bibliotecarului, că ar dori să se depărteze.

Jérôme, după-ce s'a îmbrăcat cu ajutorul camerierilor, a luat dejunul și lucrul cel mai însemnat pentru acea zi l'a fost să copieze scrisoarea lui Pigault. A stricat 3 coale de hârtie, până a patra apoi l'a fost mai norocoasă. După-ce a sigilat scrisoarea o privi cu un suris de triumf.

"Fără îndoială, își zicea în sine, această scrisoare îi va pune sângele într-o mai repede mișcare! Pentru cât n'aș da, să-i pot vedea fața aprinsă de mânia! În sfârșit, ori mai curând ori mai târziu, dar' aceasta trebuia să o fac. Vreau să arăt Europei, că nu sânt așa precum apar și precum a început a mă ține. Independență, neafirmare, demnitate aceste sânt doar' totuși însușirile care trebuie să încunune tronul fiecărui domnitor. Mă țin prea puțin pentru-că se nu fac alta, decât să port trena domnului meu frate. Am purtat-o destul! Sau... sau! Păharul e cu vîrf!

Între aceste gândiri întinse scrisoarea camerierului seu, ca acesta imediat să o predea curierului.

Câteva ciasuri mai târziu fatala scrisoare era pe drum.

Jérôme! Jérôme!

(Va urma.)

Trad. de Elena S.

### CRONICĂ

Al doilea prânz dat delegațiunilor de M. Sa Împăratul s'a ținut la 18 c., în Hofburg, la care pe lângă mulți delegați din ambele delegațiuni au luat parte și următoarele persoane: contele Kálnoky, Wekerle, contele Tisza Lajos, ministrul comun de război Bauer, ministrul Kállay, amiralul Sternek ș. a.

Wekerle cetățean onorific. Magistratul din Bistrița a ales la 19 c. pe ministrul-președint Dr. Wekerle de cetățean onorific drept recunoștință "pentru sprijinul ce dă neinterupt intereselor orașului", și "drept semn de încredere ocăruiurii sale în țelepte". Noi credem că distincția e cu totul meritată, deoarece ce nici sub vestitul Gáncf-Tisza (cel cu "össze kell tiporni a nemzetiségeket"), interesele Jidanilor nu erau mai bine ocrotite și înflorite ca sub genul financiar ovresc a semi-ovrenlui Wekerle, (cel cu nevasta jidană) care a făcut valuta "numai și numai în interesul comerțului patriotic". Așa e, sau ba?

"Lovagiasság!" Sub acest titlu descrie "Národné Noviny" o închisărie pornită în contra unei brave domnișoare slovac, fapt pentru care într-adevăr se ilustrează foarte puține poate mai băfător la ochi cavalierismul maghiar. În satul slovac Liuboreci (Gura-dulce), lângă Gács, comitatul Novohrad (Nógrád) trăiește o familie slovacă cunoscută ca iubitoare de neam, Goldperger. Mai ales domnișoara Emma excelează prin zelul ei cu care la parte la toate manifestările vieții naționale și lucrările pentru deșteptarea poporului, care în multe locuri n'are conștiința națională. Domnișoara Emma a primit și ea în luna Octomvriei anul trecut din Praga câteva exemplare ale broșurii "O voce către părinții slovaci", unde se descrie soarta copiilor slovaci duși, la Ungurime" și se conjură părinții a nu-și lăsa cu nici un preț copii, părându-i chiar făcu cu forța gendarmilor.

A doua crimă de tradare de patrie, sevrșită de domnișoara Goldperger este că domnia-ei a expedit prin poșta la Seghedin un serviciu de argintărie ce dămele slovac au dăruit lui Svetozár Hurban-Vajansky de ziua lui onomastică, 16 Maiu n. Cam zece zile după expeditare veni pretorul din Gács, însoțit de notarul și cu un cârd de gendarmi, care însă rămaseră afară, în locuina domnișoarei Goldperger pentru a face închisărie și percheisiie privitor la aceste două crime; și tocmai "2 ciasuri n'au chinuit, scrie însuși domnișoara, intervenind și falsificând răspunsurile mele, ba punându-mi în gură și lucruri care nu le-am zis deloc pentru a mă zăpăci, a mă prinde cu minciuna și a deduce ceva complet. De unele lucruri de care nu-mi mai pu eam aduce aminte a pretins că trebuie să o știu".

La cererea să-i predee de bună voe toate exemplarele broșurei ce mai are, d-șoara le-a deschis biblioteca și alte dulapuri, dar' n'au găsit nimica ce ar semăna cu broșura; dând peste un "árjegyzék" de ale lui Horovitz cam de aceeași înfățișare se bucură deja, dar' nu mult. De fiecare carte slovacă o întreba în amănunt.

Cât despre darul lui Hurban-Vajansky, eată câteva dintr-o mulțime de întrebări:

- Ce inscripție purta obiectul?
- Lui Vajansky — Dămele slovac.
- De unde a venit?
- Din Praga.
- Și ce i-ați scris trimițându-i darul?
- Că Slovacii îi trimit ca semn de stimă și iubire.

"Apoi chemă pe fratele-meu și-l încură și pe el atât pentru broșura cât și pentru dar, de acesta însă fratele-meu nu știa nimic.

În total am trebuit să iscălesc trei protocoale. La sfârșit pretorul a cerut dela fratele meu să-i comunice numele tuturor bi-reșilor, servitoarelor care au fost în serviciul nostru anul trecut, căci presupune că toți aceștia primise broșura antipatriotică.

Rîndurile de mai sus sânt numai un extract foarte scurt din ziarul slovac; dar' și din ele ne putem face idee desevrșită despre "cavalierismul" nației lui Tuhutum amestecată cu via jidană.

D'ale poștei. Este vacant postul de magistrat postal în Hususău, comitatul Tárnavamica. Venite: 350 fl. leafă anuală, 45 fl. spese de cancelarie, 52 fl. pentru servitori, 10% tantieme din venitele brute dela telegraf.

Universitatea din Budapesta. Cursurile s'au încheiat la 19 c. printr-un Te-Deum celebrat în biserica universitară.

Necrolog. Primum următorul anunț funebreal: Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința conșanșenilor, amicilor și cunoscuților dureroasa știre, că prea iubitul nostru fiu, frate și cumnat George Muntean, vice-not. la judecătoria din Șomcuta-mare, după un morb greu și îndelungat, împărțit cu Sf. Sacramente, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului, Luni în 19 Iunie st. n. la 7 oare oimineața în etate de 35 ani. Rămășițele pămîntesti ale iubitului decedat se vor așeza spre odihnă eternă Mercuri în 21 l. c. la 2 oare p. m., în cimiterul gr.-cat. din loc. Cugir, în 19 Iunie st. n. 1893. Fie-i terina ușoară și memoria binecuvîntată. Ioan Muntean, Nița Crăciun n. Muntean; Ana Crăciun n. Muntean, Maria Muntean, frați; Vuța Muntean, mamă; Ana Muntean n. Dimitrie-vici, Nicolae Crăciun, George Crăciun, ca cununați.

— Așadar arată-mi-l.

Bibliotecarul scoase hârtia și i-a întins-o regelui.

— Hm, hm, zicea Jérôme, ar fi putut fi și mai mare și mai resfirat, căci uite pe aici sânt într-adevăr unghii de mîțe.

— Recunosc, că am scris foarte cu grabă și astu-i pricina, observă Pigault zimbind puțin.

— Știi ce, tu să mi-l recitezi odată, c'apoi mai departe voiu continua eu.

— Cum porunciți, Maiestate. Dar' îmi veți permite ca să-mi trag și mai aproape scaunul de Maiestatea Voastră.

— D-zeule, cât ești tu astăzi de fricos! zise regele. Bag seamă te mai gîndești la seara de ieri. Apropos, baletul a fost fermecător, magnific de tot, pe onoarea mea. Era să-mi uit ai face complimentul meu.

— Sînteți prea bun, Maiestate. Pot începe dar'...

— Incepe, începe, burlac tinăr!

Pigault Lebrun se așeză chiar la capul patului regesc, și despătură manuscrisul și începu cu glas fals:

— "Frate Napoleone, împărat al Francezilor!

— Numai "frate", întrebă regele. Oare nu "măritul meu frate? Pare-că îi prea aspru!

— Sire, răspunse la aceasta Pigault, supușii Maiestății Tale, Germanii au un proverb, care e și drept nu prea sună frumos, dar' are mult simbul. Proverbul e acesta: "Colț pentru colț." Îl pricepeți?

Așa înțețva. Dar' eu gîndesc că...

— Vă rog să ascultați mai departe. Pe urmă apoi veți binevoi să vă spuneți observările ei eu le voi corecta. Așadar! "Frate Napoleon, împărat al Francezilor! Am primit scrisoarea d-tale plină de sfaturi. Eu îi-le cinstesc. Dar' cu privire la poruncile d-tale, apoi să mă ierți, căci eu sînt rege. Eu pot da porunci, dar' nu să se primește..."

— Aspru, foarte aspru! murmura regele; dar' bine, foarte bine!

Bibliotecarul cetia mai departe:

"D-ta îmi arunci, că eu aș fi un mare prieten al meselor. La aceasta îți răspund, că e adevărat, că îmi place să am întotdeauna o masă bine asortată, dacă se poate cu cele mai rare și mai minunate sîlbătocii vîmate. Cu o vorbă scurtă sînt gourmand, dar' așa cred că prin aceasta nu-mi detrag întru nimic demnității mele, rege. Ear' că pentru femei, apoi mult mă mir, că chiar d-ta ești acela, care vrea să mă admoniezi. Da, înțeleg că vrei să mă acuzi, pentru ținuta mea față cu regina: Maiestatea ta, ce-i drept m'ai putut sili să o iau de soție, dar' nu să o și iubesc. D-ta mă întrebi, că poate nu sînt îndestulat cu ea. Chiar Maiestatea ta, dacă îți aduci aminte, mi-ai repetit de sute-ori că nimic nu-i destul de mare și nu poate îndestul pe fratele unui Napoleon — eu zic dimpotrivă: dela ținuta mea n'a fost nici-odată, ca să mă căsătoresc cu o damă mare. Mai departe mă condamnați că nu mi-aș face destul de bine datorințele și că un rege trebuie să se intereseze în persoane de toate. Maiestate vă spun sincer, că aceasta întăiu e o vicia prea monotonă pentru un rege, a doua

turnura mea ar suferi prea multe, două lucruri ce în familia noastră sînt ereditare...

— Ce frate mălițioase, aceste de bună seamă îl vor călăni, zise Jérôme rîzînd cu satisfacție. Pigault, tu ești un satiric de valoare! Acum ved, că eu trebuie să bag de seamă, ca nu cumva să-ți cad în disgrăție.

Bibliotecarul trebu să rîză cu poftă.

— Ascultați mai departe, sire! "Altfel să mă credeți, că eu mi-am întocmit ținuta mea regească, chiar după portretul dumitale. Mă îmbrac chiar ca și dumneata, așadar" ce mai vrei? Prințul de Paderborn ne-ar transforma de tot cu nesfîrșitele lui predici și cu misele sfinte. Fîndcă mi-l'ai dat chiar Maiestatea Ta, ce să fac, îl voiu ține, dar' repetesc, că nimic nu mă poate face să discut cu el cestiuni bisericești și alte lucruri de aceastea, din care eu nu înțeleg nimic și nici nu vreau să înțeleg. Acestea le las pe seama domnului ministru de culte. Pe Merfeld l'am denumit prefect în Hannovera, căci el e un minunat cap de studiu, dar' nu și un Cham-bollan plăcut. În sfârșit mie îmi place să-mi aleg personalul după cum înțeleg etc. Subsemnat: Jérôme Napoleon.

— Subsemnat...? strigă regele cam uimit Dar' acesta-i cel mai brutal stil de concelist.

— Așa ar trebui să scriem: "Primiți asigurarea deschilinitei mele stime".

— Cu această formulă se salută numai pe supuși.

— "Al d-tale vecinic credincios frate..." ce zici la asta?



## Casa cu etajiu

str. Pielarilor (Ledergasse) nr. 3  
din cauza mutării e de vânzare  
din mâna liberă, cu condițiuni  
avantajoase. [1443] 2-3

În Deisoara (Langenthal, Longodon)  
în apropierea Cohalmului (Köhalom)  
este o

## moșie nobilă

de 975 jug. catast.,

care consistă din arături, rituri, pășuni și  
păduri, este de vândut din mâna liberă.  
Înștiințări mai deaproepe dă sub-  
scrișul notar public.

Aiudul-mare, în 19 Iunie 1893.

Folyovich Sándor,

notar public.

[1445] 2-3

Doi tineri români  
un sodal și un învățăcel

se primesc momentan în prăvălia  
de mărfuri mixte a subscrisului.

Zam, comitatul Hunedoarei.

Alexandru Petroviciu,  
comerciant.

[1457] 1-3

## INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune

din

## TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din  
comitatul Sibiiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

## Institutul Tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

## Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperaș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcișul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peștor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgarbitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Ene Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot  
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

## Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1893.

| Budapesta—Predeal |                |                 |                 |                          |                 |                 |                 |                 |                 |
|-------------------|----------------|-----------------|-----------------|--------------------------|-----------------|-----------------|-----------------|-----------------|-----------------|
| Tren de porțano   | Tren accelerat | Tren de porțano | Tren de porțano | Tren de porțano          | Tren de porțano | Tren de porțano | Tren de porțano | Tren de porțano | Tren de porțano |
| 10.—              | 8.05           | 8.05            | 2.15            | pl. Viena . . . sos.     | 3.—             | 1.55            | 7.20            | 6.20            | 9.06            |
| 8.25              | 2.10           | 2.50            | 5.50            | ↓ Budapesta . . . ↑      | 6.45            | 8.30            | 6.35            | 2.05            | 10.05           |
| 11.28             | 4.07           | 6.14            | 8.57            | ↓ Szolnok . . . ↑        | 2.34            | 5.23            | 3.49            | 11.46           | 4.47            |
| 1.35              | 5.46           | 11.33           | 12.50           | ↓ P-Ladány . . . ↑       | 12.06           | 3.46            | 1.21            | 10.05           | 2.24            |
| 3.53              | 7.08           | 8.42            | 1.50            | ↓ Oradea-mare . . . ↑    | 2.25            | 11.04           | 8.43            | 11.59           | 5.09            |
| 4.—               | 7.15           | 12.05           | 2.24            | ↓ Mező-Telegh . . . ↑    | 2.18            | 10.44           | 8.38            | 11.41           | 5.16            |
| 4.30              | 7.48           | 1.02            | 3.08            | ↓ Rév . . . ↑            | 1.82            | 10.07           | 8.18            | 11.07           | 5.16            |
| 5.22              | 8.18           | 2.14            | 3.46            | ↓ Bratea . . . ↑         | 1.26            | 9.80            | 7.47            | 10.32           | 7.09            |
| 5.45              | 2.50           | 4.07            | 4.17            | ↓ Ciucea . . . ↑         | 9.10            | 8.10            | 7.08            | 9.41            | 5.20            |
| 6.34              | 9.07           | 3.54            | 4.58            | ↓ Huedim . . . ↑         | 12.47           | 7.53            | 6.39            | 9.02            | 8.—             |
| 7.18              | 9.37           | 4.53            | 5.32            | ↓ Ghirbău . . . ↑        | 6.53            | 6.14            | 5.25            | 7.36            | 7.32            |
| 8.05              | 6.13           | 6.24            | 5.42            | ↓ Cluj . . . ↑           | 11.01           | 5.45            | 4.48            | 6.47            | 8.40            |
| 8.46              | 10.37          | 6.59            | 6.59            | ↓ Apahida . . . ↑        | 10.45           | 5.10            | 4.28            | 6.39            | 11.29           |
| 8.49              | 11.10          | 8.40            | 6.11            | ↓ Ghirbău . . . ↑        | 9.23            | 3.53            | 3.—             | 5.20            | 12.28           |
| 9.06              | 11.32          | 9.08            | 6.27            | ↓ Cucurda . . . ↑        | 8.53            | 3.06            | 2.20            | 4.47            | 12.41           |
| 10.08             | 12.50          | 10.40           | 7.27            | ↓ Uioara . . . ↑         | 2.48            | 2.—             | 4.29            | 4.29            | 12.58           |
| 10.37             | 1.25           | 11.25           | 7.50            | ↓ Vințu-de-sus . . . ↑   | 2.40            | 1.51            | 4.29            | 4.29            | 1.06            |
| 10.59             | 1.43           | 11.54           | 8.17            | ↓ Aiud . . . ↑           | 8.23            | 2.11            | 1.23            | 4.02            | 1.15            |
| 11.07             | 1.52           | 12.04           | 8.17            | ↓ Teiuș . . . ↑          | 8.06            | 1.45            | 12.54           | 3.42            | 1.40            |
| 11.31             | 2.18           | 12.34           | 8.17            | ↓ Crăciunel . . . ↑      | 7.59            | 1.10            | 2.49            | 2.49            | 1.40            |
| 11.48             | 2.40           | 1.—             | 8.38            | ↓ Blaj . . . ↑           | 12.39           | 2.27            | 2.18            | 2.18            | 1.40            |
| 12.25             | 1.40           | 8.38            | pl.             | ↓ Micăsasa . . . ↑       | 7.30            | 11.29           | 1.39            | 1.39            | 1.40            |
| 12.50             | 2.17           | 2.17            | 9.09            | ↓ Copșa-mică . . . ↑     | 6.56            | 11.49           | 1.18            | 1.18            | 1.40            |
| 1.04              | 2.35           | 3.49            | 9.44            | ↓ Medias . . . ↑         | 6.54            | 11.14           | 1.08            | 1.08            | 1.40            |
| 1.35              | 3.14           | 4.11            | 9.59            | ↓ Elisabetopol . . . ↑   | 6.41            | 10.55           | 12.47           | 12.47           | 1.40            |
| 1.50              | 3.34           | 4.45            | 10.22           | ↓ Sighișoara . . . ↑     | 6.20            | 10.21           | 12.16           | 12.16           | 1.40            |
| 2.13              | 3.49           | 4.41            | 10.51           | ↓ Hașfalău . . . ↑       | 5.53            | 9.42            | 11.39           | 11.39           | 1.40            |
| 2.32              | 4.11           | 5.27            | 11.12           | ↓ Homorod . . . ↑        | 5.33            | 9.13            | 11.07           | 11.07           | 1.40            |
| 3.04              | 4.45           | 5.41            | 11.26           | ↓ Agostonfalva . . . ↑   | 4.27            | 7.45            | 10.02           | 10.02           | 1.40            |
| 3.39              | 5.15           | 6.10            | 11.51           | ↓ Apatia . . . ↑         | 3.53            | 7.01            | 9.22            | 9.22            | 1.40            |
| 4.01              | 5.41           | 6.36            | 12.04           | ↓ Felicită . . . ↑       | 3.37            | 6.56            | 8.57            | 8.57            | 1.40            |
| 5.26              | 6.10           | 7.05            | 12.18           | ↓ Brașov . . . ↑         | 3.16            | 6.36            | 8.21            | 8.21            | 1.40            |
| 6.08              | 6.36           | 7.31            | 12.32           | ↓ Timiș . . . ↑          | 2.45            | 5.10            | 7.43            | 7.43            | 1.40            |
| 6.40              | 6.59           | 7.54            | 12.46           | ↓ Predeal . . . ↑        | 2.18            | 4.40            | 7.15            | 7.15            | 1.40            |
| 7.16              | 7.16           | 8.11            | 12.59           | ↓ București . . . ↑      | 1.40            | 3.16            | 6.58            | 6.58            | 1.40            |
| 8.—               | 8.—            | 8.—             | 1.—             | ↓ Murăș-Ludoș . . . ↑    | 1.11            | 2.41            | 6.31            | 6.31            | 1.40            |
|                   |                |                 |                 | ↓ Tagu-Budatelic . . . ↑ | 1.11            | 2.41            | 6.31            | 6.31            | 1.40            |
|                   |                |                 |                 | ↓ Bistrița . . . ↑       | 1.11            | 2.41            | 6.31            | 6.31            | 1.40            |
|                   |                |                 |                 | ↓ Careii-mari . . . ↑    | 1.11            | 2.41            | 6.31            | 6.31            | 1.40            |
|                   |                |                 |                 | ↓ Zelău . . . ↑          | 1.11            | 2.41            | 6.31            | 6.31            | 1.40            |

Nota: Oarele însemnate în stânga stațiilor sunt a se cet de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.